

at den tidligere højtærede Minister for offentlige Arbejder, det nuværende ærede Medlem Hr. Slesbager, før Valget i Foråret 1924 erklærede, at saafremt han efter Rigsdagsvalget var Minister for offentlige Arbejder, vilde han i 1924 komme til Finansudvalget for snarest mulig at skaffe sig Bemyndigelse til at bygge en ny tredje stor Færge. Alene af den Grund, at det ærede Medlem Hr. Slesbager vilde have handlet, som han her har sagt, kunde jeg have ønsket, at han var vedblevet at være Minister; og jeg kan ikke skønne rettere end, at der er kommet en forbavsende Sendrægtighed over dette Spørgsmaal. Hvis det var gaaet, som det ærede Medlem Hr. Slesbager vilde have haft det til at gaa, skulde den paagældende Færge have været færdig i dette Efteraar, og det vilde under en given Situation have kunnet betyde ikke saa helt lidt endda. Jeg har ved flere Lejligheder, muligen for nogenlunde det samme Auditorium, muligvis for et andet — det er ikke altid godt at vide, hvem der i det givne Tilfælde er til Stede —, men, som sagt, jeg har ved flere Lejligheder slaæet paa, at det var overordentlig vigtigt for Forbindelsen mellem Landsdelene, særlig med Hensyn til Transport af Gods, at vi fik en ny Færge. For et Par Aar siden havde vi en udpærget Isvinter; vi kom ikke langt hen paa Vinteren, før den ene Færge havarede, og i samme Øjeblik der blot kom en Smule Is, maatte Hjulfærgerne give op. Altsaa, lidt hen paa den strenge Vinter var Forholdet det, at vi til at opretholde Godsforbindelsen imellem Sælland, Fyn og Jylland kun havde en stor og en lille Færge, ved Navn Jylland, og to smaa Isbrydere, paa hvilken der ikke kunde køres Vogne ud. Det er givet, at netop under en Isvinter er der megen Godstransport for Statsbanerne, idet saa Sejlskibene og mindre Motorskibe ganske naturligt gaar ud af Trafikken, fordi de ikke formaar at komme igennem Isen. Men altsaa, i den sidste Tid af hele den lange Isvinter var Forholdet det, at vi næsten intet brugeligt Materiel havde. Faar vi i den kommende Vinter nogenlunde strenge Isforhold, vil det komme til at ligge noget nær paa samme Maade. Det forekommer mig, at naar man staar saaledes, at man ved, at man vil have en ny Færge, og hvor altsaa den eneste Beparelse, der i Virkeligheden søges opnaaet, er den, at man udskyder en Bevilling fra det ene Aar til det næstkommende Aar, er det ganske uforsvarligt at trække Sagen i Langdrag. Og Sagen er, saa vidt jeg kan skønne, saa sandelig trukket i Langdrag, thi saa vidt mig bekendt er det endnu

ikke vedtaget, hvorledes den Færge skal være, vi skal have, og i alt Fald er — stadig væk saa vidt mig bekendt — Færgen ikke givet til noget Firma i Entreprise, saa Arbejdet paa den er altsaa aldeles ikke paabegyndt. Dette betyder igen, at vi hverken i den førstkommende Vinter, der nu meget snart staar for Døren, eller i den næstkommende vil kunne udnytte den Færge. Det forekommer mig, at man fra Statsbanernes Side overfor dette Forhold har vist en Sendrægtighed, som egentlig ikke er rosværdig.

Jeg skal derefter gaa over til at tale lidt om Finanserne, og jeg maa maaske da have Løv til som min Mening at slaa fast, at det, vi opnaaede ved Diskussionen i Fjor, var, at nu diskuterer vi Begrebet Balance paa Grundlag af den nye Regnskabsform og ikke paa noget som helst andet Grundlag — skal man blive ved at tale om store Millionbeløb for Aar tilbage uden Hensyn til, hvorledes disse Millioner er anvendt, tør jeg paastaa, at det er en fuldkommen unyttig Diskussion om Balance, unyttig i den Forstand, at den ikke giver den allerfjerneste mere Klarhed, nyttig maaske i den Forstand, at den i høj Grad kan forvirre Begreberne hos nogle, og dette kan naturligvis ogsaa være en Hensigt. Takket være den nye Regnskabsform, som alle har været enige om at anbefale, skulde der altsaa nu være et fast Grundlag for at diskutere Begrebet Balance, idet det nu er saaledes, at naar der for Driften er Balance, er dermed denne Sag ude af Verden; er der paa den anden Side Underskud, saa er der Underskud, og saa skulde det ikke kunne bortforklares.

Som alle vil vide, er der af Finansministeren omdelt et Regnskab visende, hvorledes Statsregnskabet for 1924—25 i store Træk vilde have set ud, hvis det havde været opstillet efter den nye Form, et tilsvarende Dokument fik vi i Fjor. Jeg takker den højtærede Finansminister, fordi vi ogsaa har faaet det i Aar. Som formentlig i hvert Fald nogle lagde Mærke til, fulgte det ikke med Statsregnskabet Omdeling saaledes som i Fjor; jeg er meget glad over, at det senere er kommet. Sammenligner man nu dette Statsregnskab og det tilsvarende Aaret i Forvejen med Statsregnskaberne, gjort op efter den gamle Metode, er det jo paa den ene Side hævet over enhver Tvivl, at det er vanskeligere at faa Balance paa dette Statsregnskabs Driftside end paa det gamle, og det er ogsaa hævet over enhver Tvivl, at det er lettere at faa Balance paa dette Statsregnskabs Driftside end at faa Balance paa Drifts- og Formue-regnskabet taget under eet, efter den gamle